

Vista de l'entrada i de l'invernacle del jardí experimental de l'«Escola dels Bells Oficis».

El jardí experimental de l'Escola dels Bells Oficis

LA Jardineria, és un dels ensenyaments de l'Escola Superior dels Bells Oficis. Juntament amb altres oficis bells, la jardineria omple una necessitat.

Malgrat tot, nostra Ciutat s'europeitza, la gent s'adona que s'han tirat a terra les muralles, la Ciutat vessa fora d'elles i esborra el seu rastre. La Ciutat, s'ageganta, sobrix, es desplega. De la frisansa, brota novella barriada senyora, i la casa, lluny del brogit de lluita industrial i del carro encallat al carrer estret, plàcida reposa al centre d'un Jardí. Ciutat nova, benaurada, neta, soleiada, envejada al rebre la tarja-postal, amb una vista d'una ciutat estrangera.

Platabandes d'assaig al jardí de l'«Escola dels Bells Oficis».

Es la Ciutat-Jardí, dels infants de pell colrada plens de sanitat; de la noia del llibre sota el bràs; del jove ben fet d'esport; front ample d'estudi que aquilota una pipa; del festeig digne en que la veu no rebota a les parets si no que es perd al lluny; de l'interior, que a la vetlla, en surt una musica que fa aturar.

El Jardí entra a la casa i la casa entra al Jardí.

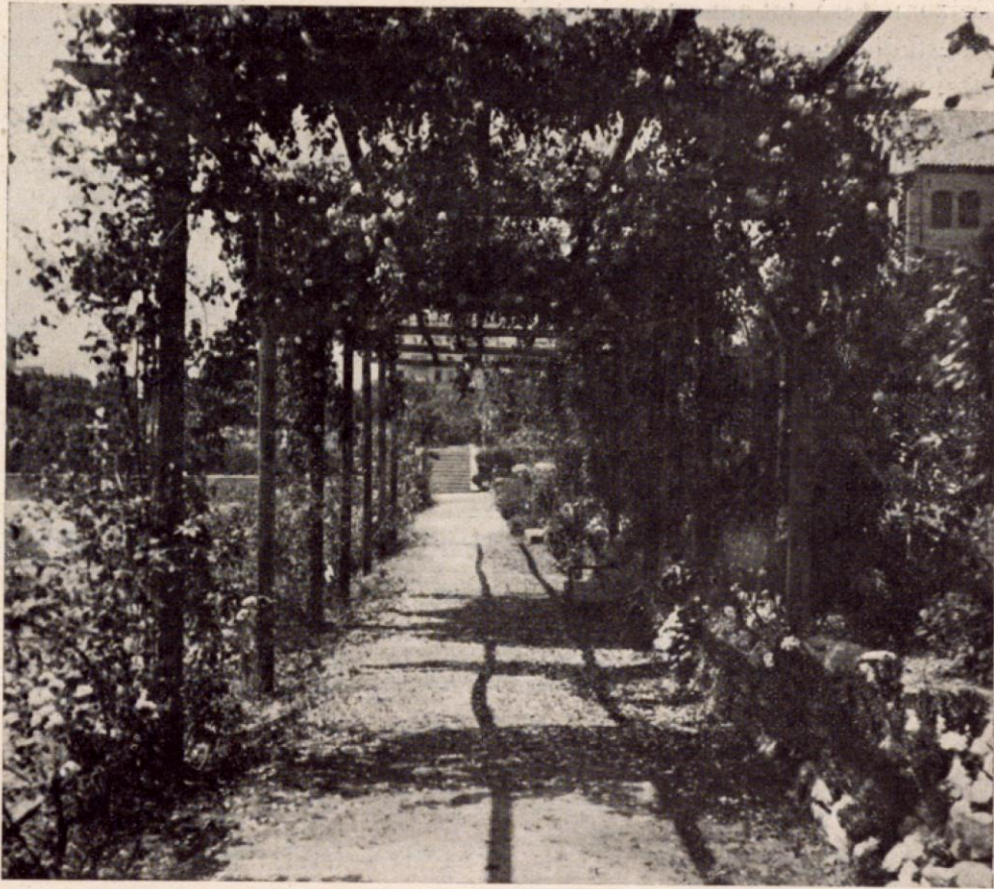
Sobre la taula el gerro va seguint les estacions (com un calendari florit) amb les flors triades al Jardí.

I al Jardí s'hi esmorza i reposa l'esperit en havent sopat.

La dona té un deliri vers la flor i cuida el jardí i desitjaria que el seu fos el millor i tothom li admirés. I el Jardí és una lliçó constant de Natura.

A Barcelona dels voltants magnífics, hi ha actualment una gran activitat en la construcció de jardins.

Una pérgola de rosers a l'«Escola dels Bells Oficis».

* * *

La Jardineria, un dels ensenyaments de l'Escola Superior dels Bells Oficis, omple, doncs, una necessitat.

L'Escola té un jardí. De mica en mica, s'ha anat aplegant varietat de flors, colleccionant-les, etiquetant-les. Avui comença a fer goig.

Aquest jardí està destinat a fer feina ben profitosa, introduïnt novitats creades anyalment per jardiniers estrangers: no faltant-hi res del que tenen els nostres; posant en valor nostra flora espontània de la que tant partit s'en pot treure; creant per creuaments plantes nostres, noves; comprovant terres, adobs, insecticides; forçant; es a dir, hauria d'ésser (i si no manquen mitjans, serà) el lloc on es forgi el còs de doctrina, comprovant i adaptant, el cos de doctrina hortícola nostra.

Deixem, però, tot aquest conjunt d'ensenyaments per als que venen a l'Escola a estudiar per Director de Jardins, que venen a familiaritzar-se amb les plantes, venen al Jardí a conèixer les gràcies i resorts de cada planta i el seu efecte, deixem per als que vulguin ésser jardiners que vinguin al Jardí a conèixer la multiplicació i reproducció amb els seus secrets i les seves sorpreses, a conèixer lo indispensable per a sortir amb èxit del seu ofici de jardiner modern, i permeteu dames i damiselles que vos digui, que al Jardí de l'Escola Superior dels Bells Oficis de la Mancomunitat de Catalunya, en converses espaiades dintre cada estació podrieu, tot passejant, recollir alguna experiència de conreu, de poda, de sembra, podrieu fer coneixença amb qualche planta que no tenieu el gust de conèixer i sortint d'aquest petit curs, que vostre jardí assenyalés per la seva bellesa, vostre pas pel de l'Escola.

Crec que, amb la passió que senten per aquestes coses les dames i damiselles, de l'assistència a unes lliçons de bon gust en la construcció de Jardins, i d'unes converses en els caminals mateixos del Jardí, sobre Floricultura, els jardins de les primeres assistents serien els que dispersos, amb el seu exemple, abrândarien de bon gust als del seu entorn.

VICENTS NUBIOLA,
Professor de l'Escola.